

Odpovědnost za elektrické zařízení – právní předpisy

Jak již bylo řečeno, za stav majetku má odpovědnost v podstatě ten, kdo jej spravuje. K tomu přistupuje odpovědnost zaměstnavatele za své zaměstnance. Proto se musí jednak majitel a jednak také zaměstnavatel starat o stav svého majetku, a tedy i o stav elektrického zařízení. Protože od něj není možné očekávat, že by byl jako laik v oblasti elektrotechniky schopen stav elektrického zařízení posoudit, je k tomu určena osoba, která mu informaci o stavu jeho elektrického zařízení podá. Touto osobou je ve vztahu k elektrickému zařízení podle našeho právního řádu revizní technik. Můžeme shledat, že to, co jsme již uvedli, vyplývá z mnoha právních předpisů.

Především výrobce má povinnost uvádět na trh – a uvedením na trh se rozumí i uvedení do provozu ve vlastním závodě – pouze bezpečné výrobky. To mu ukládá především zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, přičemž přísné požadavky na výrobky, které by mohly ve zvýšené míře ohrozit zdraví nebo bezpečnost osob, majetek nebo životní prostředí, a na kterých má tudíž stát (i EU) zvláštní zájem, ukládá zákon č. 22/1997 Sb. a jeho prováděcí předpisy (v současné době je to již druhé nebo i další vydání nařízení vlády vydávaných pro jednotlivá technická zařízení). (Na tomto místě je třeba uvést, že elektrická instalace pod uvedený soubor předpisů zatím nespadá, avšak na její sestavení musí být použity bezpečné výrobky splňující požadavky již uvedených předpisů.)

Jako další je to stále ještě – s určitými omezeními (zejména v souvislosti s novějším nařízením vlády č. 378/2001 Sb., pro bezpečný provoz technických zařízení) – platná vyhláška č. 48/1982 Sb., kterou se stanovují základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení. A to je právě vyhláška, která předepisuje, že stroje a technická zařízení, kam se zařazují i elektrické instalace, mohou být uvedeny do provozu, jen odpovídají-li příslušným předpisům a po provedení předepsaných kontrol, zkoušek a revizí.

Z hlediska pravidelných revizí je to zákoník práce, který platí jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance a který jim ukládá povinnosti z hlediska bezpečnosti zařízení a jeho udržování nový zákoník – zákon č. 262/2006 Sb., spolu se zákonem č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Na zákoník práce navazuje řada dalších právních předpisů (např. již jmenované nařízení vlády č. 378/2001 Sb., dále nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí, ale např. i nařízení vlády č. 11/2002 Sb., kterým se stanovuje vzhled a umístění bezpečnostních značek a zavedení signálů, nebo zákony a vyhlášky o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při úpravě a zušlechťování nerostů. Nesmí se zapomínat ani na to, že z požadavků na provádění revizí není vyjmuta čistě soukromá sféra, jako je bydlení a provozování elektrických zařízení soukromých osob při provozování jejich elektrických zařízení, protože podle občanského zákoníku každý odpovídá za škodu, kterou může, např. svým zařízením, způsobit.

To, že něco vyplývá z právních předpisů, však neznamená, že jde o neměnná ustanovení a že právní předpis je něco jako dogma. I právní předpisy se mohou a možno říci i musí měnit v souvislosti na společenských poměrech a v našem případě i v závislosti na rozvíjející se technické úrovni. Úroveň technických zařízení samozřejmě celosvětově roste. Tomu odpovídá i vývoj požadavků na revize elektrických zařízení.

Nicméně se, pokud víme, nenašel se výrobce složitějšího elektrického zařízení nebo spotřebiče, který by se podepsal pod to, že jeho zařízení není nutné v určitém intervalu revidovat, resp. kontrolovat. Povinnost revidovat elektrická zařízení v pravidelných intervalech, stejně jako povinnost uvést do provozu jen elektrické instalace, které jsou zrevidovány, tedy zůstává v právních předpisech zakotvena.